

EIROPAS SAVIENĪBA

EIROPAS PARLAMENTS

PADOME

**Strasbūrā, 2024. gada 24. aprīlī
(OR. en)**

**2022/0398(COD)
LEX 2330**

**PE-CONS 95/1/23
REV 1**

**JAI 1719
COPEN 465
DROIPEN 188
ENFOPOL 556
CODEC 2583**

**EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA
PAR NOZIEDZĪGU NODARĪJUMU UN SODU NOTEIKŠANU ATTIECĪBĀ UZ SAVIENĪBAS
IEROBEŽOJOŠO PASĀKUMU PĀRKĀPUMIEM UN AR KO GROZA
DIREKTĪVU (ES) 2018/1673**

**EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES
DIREKTĪVA (ES) 2024/...**

(2024. gada 24. aprīlis)

**par noziedzīgu nodarījumu un sodu noteikšanu attiecībā uz Savienības ierobežojošo
pasākumu pārkāpumiem un ar ko groza Direktīvu (ES) 2018/1673**

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 83. panta 1. punktu,

ņemot vērā Padomes Lēmumu (ES) 2022/2332 (2022. gada 28. novembris) par Savienības ierobežojošo pasākumu pārkāpumu noteikšanu par noziegumu jomu, kas atbilst Līguma par Eiropas Savienības darbību 83. panta 1. punktā noteiktajiem kritērijiem¹, un jo īpaši tā 1. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu²,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru³,

¹ OV L 308, 29.11.2022., 18. lpp.

² OV C 184, 25.5.2023., 59. lpp.

³ Eiropas Parlamenta 2024. gada 12. marta nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes 2024. gada 12. aprīļa lēmums.

tā kā:

- (1) Lai nodrošinātu Savienības ierobežojošo pasākumu iedarbīgu piemērošanu un iekšējā tirgus integritāti Savienībā un sasniegtu augstu drošības līmeni brīvības, drošības un tiesiskuma telpā, ir jāparedz minimālie noteikumi par noziedzīgu nodarījumu un sodu noteikšanu attiecībā uz minēto Savienības ierobežojošo pasākumu pārkāpumiem.
- (2) Savienības ierobežojošie pasākumi, piemēram, pasākumi attiecībā uz līdzekļu un saimniecisko resursu iesaldēšanu, aizliegumi darīt pieejamus līdzekļus un saimnieciskos resursus un aizliegumi ieceļot dalībvalsts teritorijā vai to šķērsot, kā arī nozarspecifiski ekonomiskie un finanšu pasākumi un ieroču embargo, ir būtisks instruments, ar ko veicināt Līguma par Eiropas Savienību (LES) 21. pantā izklāstīto kopējās ārpolitikas un drošības politikas (KĀDP) mērķu sasniegšanu. Minētie mērķi ietver Savienības vērtību, drošības, neatkarības un integritātes aizsardzību, demokrātijas, tiesiskuma, cilvēktiesību un starptautisko tiesību principu konsolidāciju un atbalstīšanu un miera saglabāšanu, konfliktu novēršanu un starptautiskās drošības stiprināšanu saskaņā ar Apvienoto Nāciju Organizācijas Statūtu mērķiem un principiem.
- (3) Lai nodrošinātu Savienības ierobežojošo pasākumu iedarbīgu piemērošanu, dalībvalstīm ir jāievieš iedarbīgi, samērīgi un atturoši krimināltiesiski un nekrimināltiesiski sodi par minēto Savienības ierobežojošo pasākumu — tostarp tajos noteikto pienākumu, piemēram, ziņošanas pienākumu — pārkāpumiem. Ir arī nepieciešams, lai minētie sodi risinātu Savienības ierobežojošo pasākumu apiešanas problēmu.

- (4) Lai iedarbīgi piemērotu Savienības ierobežojošos pasākumus, ir vajadzīgi kopīgi minimālie noteikumi attiecībā uz tādas noziedzīgas rīcības definēšanu, ar ko pārkāpj Savienības ierobežojošos pasākumus. Dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka šāda rīcība ir noziedzīgs nodarījums, ja tā izdarīta ar nodomu un pārkāpjot aizliegumu vai pienākumu, kas ir Savienības ierobežojošs pasākums vai kas ir paredzēts valsts noteikumā, ar ko īsteno Savienības ierobežojošo pasākumu, ja ir prasīta minētā pasākuma īstenošana valsts līmenī. Noziedzīgam nodarījumam vajadzētu būt arī konkrētai rīcībai, ja tā veikta, rīkojoties ar rupju neuzmanību. Attiecībā uz šajā direktīvā definētajiem noziedzīgiem nodarījumiem, jēdzienu “rupja neuzmanība” būtu jāinterpretē saskaņā ar valsts tiesību aktiem, ņemot vērā attiecīgo Eiropas Savienības Tiesas judikatūru. Dalībvalstīm būtu jāspēj nolemt, ka Savienības ierobežojošo pasākumu pārkāpumi, kas saistīti ar līdzekļiem, saimnieciskajiem resursiem, precēm, pakalpojumiem, darījumiem vai darbībām, kuru vērtība ir mazāka par 10 000 EUR, nav noziedzīgi nodarījumi. Konkrētu pārkāpumu izslēgšana no šīs direktīvas darbības jomas neskar pienākumus, kas paredzēti aktos, kuri nosaka Savienības ierobežojošajos pasākumos, lai nodrošinātu, ka pārkāpumi ir sodāmi ar iedarbīgiem, samērīgiem un atturošiem krimināltiesiskiem vai nekrimināltiesiskiem sodiem.
- (5) Akti, kuri nosaka Savienības ierobežojošos pasākumus, var paredzēt izņēmumus no tajos noteiktajiem aizliegumiem atbrīvojumu vai atkāpju veidā. Rīcību, uz kuru attiecas atbrīvojums, kas paredzēts aktā, kurš nosaka Savienības ierobežojošos pasākumus, vai kuru ir atļāvušas dalībvalstu kompetentās iestādes, piemērojot atkāpi saskaņā ar aktiem, kas nosaka Savienības ierobežojošos pasākumus, nebūtu jāuzskata par Savienības ierobežojošā pasākuma pārkāpumu.

- (6) Konkrētāk, lai iedarbīgi piemērotu Savienības ierobežojošos pasākumus, ir vajadzīgi kopīgi tādi minimālie noteikumi par pasākumu pārkāpumiem, kuri ietver līdzekļu vai saimniecisko resursu iesaldēšanu, kā noteikts attiecīgajās Padomes regulās. Minētie pasākumi ietver aizliegumu līdzekļus vai saimnieciskos resursus tieši vai netieši darīt pieejamus fiziskām vai juridiskām personām, vienībām vai struktūrām, uz kurām attiecas līdzekļu vai saimniecisko resursu iesaldēšanas pasākumi, vai to labā, kā arī pienākumu iesaldēt visus līdzekļus un saimnieciskos resursus, kas ir to pašu personu, vienību vai struktūru īpašumā, valdījumā, turējumā vai kontrolē.
- (7) Savienības ierobežojošie pasākumi ietver ierobežojumus ieceļošanai valsts teritorijā (ceļošanas aizliegumus), uz kuriem būtu jāattiecina šī direktīva. Šādi pasākumi, kas parasti ir noteikti Padomes lēmumā, kuru pieņem, pamatojoties uz LES 29. pantu, un kas tiek īstenoti ar valsts tiesību aktiem, paredz, ka dalībvalstīm ir jāveic pasākumi, kas vajadzīgi, lai nepieļautu norādīto personu ieceļošanu nevienā dalībvalsts teritorijas daļā un tās šķērsošanu.
- (8) Dalībvalstis tiek mudinātas pievērst īpašu uzmanību valstspiederības un uzturēšanās atļaujas piešķiršanas mehānismiem, lai novērstu to, ka personas, uz kurām attiecas Savienības ierobežojošie pasākumi, minētos mehānismus izmanto, lai šādus Savienības ierobežojošos pasākumus pārkāptu.

- (9) Iesaistīšanās jebkāda veida darījumos vai to turpināšana, tostarp finanšu darījumus, kā arī jebkādu tādu publisku vai koncesijas līgumu slēgšanas tiesību piešķiršana vai to izpildes turpināšana, kuri ietilpst Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2009/81/EK⁴, 2014/23/ES⁵, 2014/24/ES⁶ vai 2014/25/ES⁷ darbības jomā, ar trešo valsti, trešās valsts struktūrām vai trešās valsts vai trešās valsts struktūru tiešā vai netiešā īpašumā vai kontrolē esošām vienībām un struktūrām, vajadzētu būt noziedzīgam nodarījumam, ja minētās rīcības aizliegums vai ierobežojums ir Savienības ierobežojošs pasākums.

⁴ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/81/EK (2009. gada 13. jūlijs), ar kuru koordinē procedūras attiecībā uz to, kā līgumslēdzējas iestādes vai subjekti, kas darbojas drošības un aizsardzības jomā, piešķir noteiktu būvdarbu, piegādes un pakalpojumu līgumu slēgšanas tiesības, un ar kuru groza Direktīvas 2004/17/EK un 2004/18/EK (OV L 216, 20.8.2009., 76. lpp.).

⁵ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/23/ES (2014. gada 26. februāris) par koncesijas līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanu (OV L 94, 28.3.2014., 1. lpp.).

⁶ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/24/ES (2014. gada 26. februāris) par publisko iepirkumu un ar ko atceļ Direktīvu 2004/18/EK (OV L 94, 28.3.2014., 65. lpp.).

⁷ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/25/ES (2014. gada 26. februāris) par iepirkumu, ko īsteno subjekti, kuri darbojas ūdensapgādes, enerģētikas, transporta un pasta pakalpojumu nozarēs, un ar ko atceļ Direktīvu 2004/17/EK (OV L 94, 28.3.2014., 243. lpp.).

- (10) Savienības ierobežojošie pasākumi ietver preču vai pakalpojumu tirdzniecības, importa, eksporta, pārdošanas, pirkšanas, nodošanas, tranzīta un transportēšanas aizliegumu. Šādu aizliegumu pārkāpumam vajadzētu būt noziedzīgam nodarījumam, tostarp, ja preces tiek importētas vai eksportētas no trešās valsts vai uz trešo valsti, lai tās pārvestu uz galamērķi, attiecībā uz kuru minēto preču importa, eksporta, pārdošanas, pirkšanas, nodošanas, tranzīta vai transportēšanas aizliegums ir Savienības ierobežojošs pasākums. Noziedzīgam nodarījumam vajadzētu būt arī tiešai vai netiešai tehniskās palīdzības, starpniecības pakalpojumu, apdrošināšanas un jebkādu citu ar minētajām precēm vai pakalpojumiem saistītu pakalpojumu sniegšanai. Minētajā nolūkā jēdziens “preces” ietver tādas preces, piemēram, militāras tehnoloģijas un ekipējumu, preces, programmatūru un tehnoloģijas, kas ir iekļautas Eiropas Savienības Kopējā militāro preču sarakstā, kuru Padome pieņēma 2023. gada 20. februārī⁸, vai ir uzskaitītas Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2021/821⁹ I un IV pielikumā.
- (11) Savienības ierobežojošie pasākumi ietver nozarspecifiskus ekonomiskus un finansiālus pasākumus, kas attiecas uz finanšu pakalpojumu sniegšanu vai finanšu darbību veikšanu. Šādi finanšu pakalpojumi un darbības citu starpā ietver finansēšanu un finansiālo palīdzību, investīcijas un investīciju pakalpojumu sniegšanu, pārvedamu vērtspapīru un naudas tirgus instrumentu emisiju, noguldījumu pieņemšanu, specializētu finanšu ziņojumapmaiņas pakalpojumu sniegšanu, darījumus ar banknotēm, kredītreitingu pakalpojumu sniegšanu un kriptoaktīvu un maku nodrošināšanu. Minēto nozarspecifisko ekonomisko un finansiālo pasākumu pārkāpumam vajadzētu būt noziedzīgam nodarījumam.

⁸ OV C 72, 28.2.2023., 2. lpp.

⁹ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2021/821 (2021. gada 20. maijs), ar ko izveido Savienības režīmu divējāda lietojuma preču eksporta, starpniecības, tehniskās palīdzības, tranzīta un pārvadājumu kontrolei (OV L 206, 11.6.2021., 1. lpp.).

- (12) Savienības ierobežojošie pasākumi ietver nozarspecifiskus ekonomiskus un finansiālus pasākumus, kas attiecas uz tādu pakalpojumu sniegšanu, kas nav finanšu pakalpojumi. Šādi pakalpojumi citu starpā ietver juridisko konsultāciju pakalpojumus, trasta pakalpojumus, sabiedrisko attiecību pakalpojumus, grāmatvedības, revīzijas un uzskaites pakalpojumus, nodokļu konsultāciju pakalpojumus, kā arī konsultāciju pakalpojumus uzņēmējdarbības un vadībizinību jomā un IT konsultāciju, apraides, arhitektūras un inženiertehniskos pakalpojumus. Minēto nozarspecifisko ekonomisko un finansiālo pasākumu pārkāpumam vajadzētu būt noziedzīgam nodarījumam.
- (13) Neviena no šīs direktīvas noteikumiem nebūtu jāsaprot kā tāds, kas uzliek fiziskām personām pienākumus, kuri skartu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2016/343¹⁰ 7. pantā paredzētās tiesības neliecināt pret sevi un klusēt, attiecībā uz dalībvalstīm, kurām tā ir saistoša, un kas paredzētas Eiropas Savienības Pamattiesību hartas (“Harta”) 48. pantā.
- (14) Lai iedarbīgi piemērotu Savienības ierobežojošos pasākumus, ir vajadzīgi kopīgi minimālie noteikumi attiecībā uz tādu noziedzīgu nodarījumu noteikšanu, kas ietver rīcību Savienības ierobežojošo pasākumu apiešanai.

¹⁰ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2016/343 (2016. gada 9. marts) par to, lai nostiprinātu konkrētus nevainīguma prezumpcijas aspektus un tiesības piedalīties klātienē lietas izskatīšanā tiesā kriminālprocesā (OV L 65, 11.3.2016., 1. lpp.).

- (15) Arvien biežāk sastopams rīcības piemērs Savienības ierobežojošo pasākumu apiešanai ir norādīto personu, vienību un struktūru prakse izmantot, nodot trešai pusei vai citādi atbrīvoties no līdzekļiem vai saimnieciskajiem resursiem, kas tieši vai netieši ir minēto norādīto personu, vienību vai struktūru īpašumā, valdījumā, turējumā vai kontrolē, lai minētos līdzekļus vai saimnieciskos resursus paslēptu. Savienības ierobežojošo pasākumu apiešana ir arī prakse sniegt nepatiesu vai maldinošu informāciju, tostarp nepilnīgu relevantu informāciju, lai slēptu faktu, ka norādīta persona, vienība vai struktūra ir tādu līdzekļu vai saimniecisko resursu faktiskā īpašniece vai saņēmēja, uz kuriem attiecas Savienības ierobežojošie pasākumi. Tāpēc minētajai rīcībai Savienības ierobežojošo pasākumu apiešanai saskaņā ar šo direktīvu vajadzētu būt noziedzīgam nodarījumam.
- (16) Aktos, kuri nosaka Savienības ierobežojošos pasākumus, paredzēta pienākuma ziņot kompetentajām administratīvajām iestādēm nepildīšanai saskaņā ar šo direktīvu vajadzētu būt noziedzīgam nodarījumam.
- (17) Lai iedarbīgi piemērotu Savienības ierobežojošos pasākumus, ir vajadzīgi kopīgi minimālie noteikumi attiecībā uz tādu noziedzīgu nodarījumu definēšanu, kas ir rīcība, ar ko pārkāpj vai nepilda īpašos nosacījumus kompetento iestāžu piešķirtajās atļaujās veikt konkrētas darbības, kuras šādas atļaujas neesamības gadījumā pārkāpj aizliegumu vai ierobežojumu, kas ir Savienības ierobežojošs pasākums. Jebkuru darbību, kas veikta, neesot atļaujai, atkarībā no lietas apstākļiem varētu uzskatīt par tādu Savienības ierobežojošo pasākumu pārkāpumu, kas ietver līdzekļu vai saimniecisko resursu iesaldēšanu, ceļošanas aizliegumus, ieroču embargo vai citus nozarspecifiskus ekonomiskus un finansiālus pasākumus.

- (18) Šī direktīva būtu jāattiecina uz juridisko profesiju pārstāvjiem, kā definējušas dalībvalstis, tostarp pienākumu ziņot par Savienības ierobežojošo pasākumu pārkāpšanu, kad tie sniedz pakalpojumus profesionālo darbību kontekstā, piemēram, juridiskos, finanšu un tirdzniecības pakalpojumus. Pastāv skaidrs risks, ka minēto juridisko profesiju pārstāvju pakalpojumi var tikt ļaunprātīgi izmantoti, lai pārkāptu Savienības ierobežojošos pasākumus. Tomēr vajadzētu būt atbrīvojumiem no jebkāda pienākuma paziņot informāciju, kuru tie saņem no vai iegūst par kādu no saviem klientiem, kad tie noskaidro sava klienta juridisko stāvokli vai pilda uzdevumu aizstāvēt vai pārstāvēt minēto klientu tiesvedībā vai saistībā ar to, tostarp sniedz konsultācijas par šādas tiesvedības sākšanu vai izvairīšanos no tās. Tāpēc uz šādām juridiskām konsultācijām arī turpmāk būtu jāattiecina pienākums glabāt dienesta noslēpumu, izņemot, ja juridiskās profesijas pārstāvis ar nodomu piedalās Savienības ierobežojošo pasākumu pārkāpšanā, ja juridiskās konsultācijas tiek sniegtas, lai pārkāptu Savienības ierobežojošos pasākumus, vai ja juridiskās profesijas pārstāvis ir informēts, ka klients lūdz juridiskas konsultācijas nolūkā pārkāpt Savienības ierobežojošos pasākumus.
- (19) Savienības ierobežojošajiem pasākumiem nebūtu jāizraisa diskriminācija pret kredītiestāžu un finanšu iestāžu klientiem vai nebūtu nepamatoti jālīdz tiem piekļuve finanšu pakalpojumiem.

- (20) Šīs direktīvas mērķis nav noteikt kriminālatbildību par humāno palīdzību personām, kurām tā ir vajadzīga, vai darbībām cilvēku pamatvajadzību atbalstam, ko sniedz saskaņā ar objektivitātes, cilvēcības, neitralitātes un neatkarības principiem un attiecīgā gadījumā saskaņā ar starptautiskajām humanitārajām tiesībām.
- (21) Būtu jānosaka kriminālatbildība par kūdīšanu uz šajā direktīvā noteikta noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, par palīdzēšanu to izdarīt un par līdzdalību tā izdarīšanā. Kriminālatbildība būtu jānosaka arī par mēģinājumu izdarīt konkrētus šajā direktīvā noteiktus noziedzīgus nodarījumus.
- (22) Sodiem fiziskām personām par noziedzīgiem nodarījumiem, kas saistīti ar Savienības ierobežojošo pasākumu pārkāpumiem, kā definēts šajā direktīvā, vajadzētu būt iedarbīgiem, atturošiem un samērīgiem. Šajā nolūkā attiecībā uz fiziskām personām būtu jānosaka minimālais maksimālā brīvības atņemšanas termiņa ilgums. Kriminālprocesos vajadzētu būt pieejamiem arī papildu sodiem vai pasākumiem.

- (23) Ņemot vērā to, ka Savienības ierobežojošie pasākumi attiecas arī uz juridiskām personām, šādas juridiskās personas būtu jāsauc pie atbildības par noziedzīgiem nodarījumiem, kas saistīti ar Savienības ierobežojošo pasākumu pārkāpumiem, kā definēts šajā direktīvā.
- “Juridiska persona” šajā kontekstā ir jebkurš tiesību subjekts, kam šāds statuss ir saskaņā ar piemērojamiem tiesību aktiem, izņemot valstis vai publiskas struktūras, kuras īsteno valsts varu, un publiskas starptautiskās organizācijas. Lai sasniegtu šīs direktīvas mērķus, dalībvalstīm, kuru tiesību aktos ir paredzēta juridisku personu kriminālatbildība, būtu jānodrošina, ka to tiesību akti paredz iedarbīgus, atturošus un samērīgus kriminālsodu veidus un līmeņus, kā noteikts šajā direktīvā. Lai sasniegtu šīs direktīvas mērķus, dalībvalstīm, kuru tiesību akti juridisku personu kriminālatbildību neparedz, būtu jānodrošina, ka to tiesību akti paredz iedarbīgus, atturošus un samērīgus nekrimināltiesisku sodu veidus un līmeņus, kā noteikts šajā direktīvā. Maksimālie to naudas sodu līmeņi, kuri šajā direktīvā paredzēti par tajā definētajiem nodarījumiem, būtu jāattiecina vismaz uz vissmagākajiem šādu nodarījumu veidiem. Lai nodrošinātu, ka piemērotais sods ir iedarbīgs, atturošs un samērīgs, ir svarīgi ņemt vērā attiecīgo juridisko personu rīcības smagumu, kā arī individuālos, finansiālos un citus apstākļus. Dalībvalstīm būtu jāspēj noteikt naudas sodu maksimālos līmeņus vai nu kā procentuālo daļu no attiecīgās juridiskās personas kopējā globālā apgrozījuma, vai kā fiksētas summas. Transponējot šo direktīvu, dalībvalstīm būtu jāizlemj, kuru no minētajām divām iespējām tās izmantos.

- (24) Ja attiecībā uz juridiskām personām piemērojamo naudas sodu noteikšanu dalībvalstīs izvēlas izmantot juridiskas personas kopējā globālā apgrozījuma kritēriju, dalībvalstīm būtu jāizlemj, vai minēto apgrozījumu aprēķināt, balstoties uz finanšu gadu pirms gada, kurā izdarīts noziedzīgais nodarījums, vai uz finanšu gadu pirms lēmuma par naudas soda uzlikšanu. Dalībvalstīm būtu arī jāapsver iespēja paredzēt noteikumus gadījumiem, kad naudas soda apmēru nav iespējams noteikt, balstoties uz juridiskās personas kopējo globālo apgrozījumu finanšu gadā pirms gada, kurā izdarīts noziedzīgais nodarījums, vai finanšu gadā pirms lēmuma par naudas soda uzlikšanu. Šādos gadījumos dalībvalstīm būtu jāspēj ņemt vērā citus kritērijus, piemēram, kopējo globālo apgrozījumu citā finanšu gadā. Ja minētie noteikumi ietver fiksētu naudas sodu summu noteikšanu, minēto summu maksimālajam līmenim nebūtu obligāti jāsasniedz līmeņi, kuri šajā direktīvā noteikti kā minimālā prasība attiecībā uz fiksētās summās noteiktu naudas sodu maksimālo līmeni.

- (25) Ja dalībvalstis izvēlas izmantot fiksētās summās noteiktu naudas sodu maksimālo līmeni, šāds līmenis būtu jānosaka valsts tiesību aktos. Šādu naudas sodu augstākie līmeņi būtu jāpiemēro vissmagākajiem šajā direktīvā definētajiem noziedzīgiem nodarījumiem, ko izdarījušas finansiāli spēcīgas juridiskas personas. Dalībvalstīm būtu jāspēj noteikt minēto naudas sodu augstāko līmeņu aprēķināšanas metodi, tostarp to konkrētus nosacījumus. Dalībvalstis tiek aicinātas fiksētās summās noteiktos sodus regulāri pārskatīt, ņemot vērā inflācijas līmeni un citas monetārās vērtības svārstības, saskaņā ar savos valsts tiesību aktos noteiktajām procedūrām. Dalībvalstīm, kuru valūta nav euro, maksimālie naudas sodu līmeņi būtu jānosaka savā valūtā atbilstoši līmeņiem, kuri šajā direktīvā noteikti euro tās spēkā stāšanās dienā. Minētās dalībvalstis tiek aicinātas naudas sodu līmeņus regulāri pārskatīt, ņemot vērā arī valūtas kursa izmaiņas.
- (26) Maksimālā naudas sodu līmeņa noteikšana neskar tiesnešu un tiesu rīcības brīvību kriminālprocesā piemērot pienācīgus sodus konkrētās lietās. Tā kā šī direktīva nenosaka minimālos naudas sodu līmeņus, tiesnešiem un tiesām jebkurā gadījumā būtu jāpiemēro pienācīgi sodi, ņemot vērā attiecīgās juridiskās personas individuālos, finansiālos un citus apstākļus un rīcības smagumu.

- (27) Uzlikto sodu līmeņi būtu vēl vairāk jātuvina, un šādu līmeņu iedarbīgums būtu jāveicina, nosakot kopīgus atbildību pastiprinošus apstākļus, kas saskaņā ar attiecīgajiem valsts tiesību aktu noteikumiem atspoguļo izdarītā noziedzīgā nodarījuma smagumu. Jēdziens “atbildību pastiprinoši apstākļi” būtu jāsaprot vai nu kā fakti, kas valsts tiesnesim vai tiesai ļauj par vienu un to pašu noziedzīgo nodarījumu pasludināt spriedumus, kas ir stingrāki par tiem, kurus parasti pasludina, ja tādu faktu nav, vai kā iespēja skatīt vairākus noziedzīgos nodarījumus kumulatīvi, lai paaugstinātu soda līmeni. Dalībvalstīm saskaņā ar valsts tiesību aktiem būtu jānodrošina, ka par atbildību pastiprinošiem apstākļiem var uzskatīt vismaz vienu no šādiem apstākļiem: ja noziedzīgais nodarījums ir izdarīts noziedzīgas organizācijas ietvaros, kā definēts Padomes Pamatlēmumā 2008/841/TI¹¹; ja noziedzīgajā nodarījumā izmantoti nepatiesi vai viltoti dokumenti; ja noziedzīgo nodarījumu izdarījis profesionāls pakalpojumu sniedzējs, pārkāpjot šāda profesionāla pakalpojuma sniedzēja profesionālos pienākumus; ja noziedzīgo nodarījumu, pildot savus pienākumus, ir izdarījusi publiska amatpersona, kas var būt jebkura attiecīga amatpersona, kura ieņem oficiālu amatu Savienībā, dalībvalstīs vai trešās valstīs, vai cita persona, kas pilda publiskus pienākumus; ja noziedzīgais nodarījums tieši vai netieši radīja — vai bija gaidāms, ka radīs, — ievērojamus finansiālus ieguvumus vai deva iespēju izvairīties no ievērojamiem izdevumiem; ja pārkāpējs ir iznīcinājis pierādījumus vai iebiedējis lieciniekus vai sūdzības iesniedzējus; ja fiziskā vai juridiskā persona iepriekš ir bijusi notiesāta ar galīgu spriedumu. Dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka vismaz viens no minētajiem atbildību pastiprinošiem apstākļiem ir paredzēts kā iespējams atbildību pastiprinošs apstāklis saskaņā ar piemērojamiem noteikumiem par atbildību pastiprinošiem apstākļiem to tiesību sistēmā. Jebkurā gadījumā tas, vai palielināt sodu, ņemot vērā katras konkrētās lietas īpašos apstākļus, būtu jāatstāj tiesneša vai tiesas ziņā.

¹¹ Padomes Pamatlēmums 2008/841/TI (2008. gada 24. oktobris) par cīņu pret organizēto noziedzību (OV L 300, 11.11.2008., 42. lpp.).

- (28) Dalībvalstīm saskaņā ar valsts tiesību aktiem būtu jānodrošina, ka par atbildību mīkstinošiem apstākļiem var uzskatīt vismaz vienu no šādiem apstākļiem: ja pārkāpējs kompetentajām iestādēm sniedz informāciju, ko tās citādi nebūtu varējušas iegūt, tādējādi palīdzot tām identificēt vai saukt pie atbildības citus likumpārkāpējus, vai ja pārkāpējs kompetentajām iestādēm sniedz informāciju, ko tās citādi nebūtu varējušas iegūt, tādējādi palīdzot tām iegūt pierādījumus. Atbildību mīkstinošu apstākļu novērtēšanā tas, vai samazināt sodu, ņemot vērā katras konkrētās lietas īpašos apstākļus, būtu jāatstāj tiesneša vai tiesas ziņā. Minētie apstākļi varētu ietvert sniegtās informācijas veidu, sniegšanas laiku un apjomu, kā arī to, kādā mērā pārkāpējs sadarbojas.

- (29) Līdzekļu un saimniecisko resursu iesaldēšanai, kas noteikta ar Savienības ierobežojošiem pasākumiem, ir administratīvs raksturs. Tāpēc tā būtu jānošķir no krimināltiesiska rakstura iesaldēšanas pasākumiem, kas minēti Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2014/42/ES¹². Dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka ir iespējams iesaldēt un konfiscēt nozieguma rīkus un noziedzīgi iegūtos līdzekļus no šajā direktīvā minētajiem noziedzīgajiem nodarījumiem. Dalībvalstis, kurām ir saistoša Direktīva 2014/42/ES, tas būtu jādara saskaņā ar minēto direktīvu. Turklāt, īpaši situācijās, kad norādītā persona vai norādītās vienības vai struktūras pārstāvis izdara konkrētus nodarījumus, kas saistīti ar Savienības ierobežojoša pasākuma apiešanu, vai piedalās tajos, ir jānodrošina iespēja iesaldēt un konfiscēt līdzekļus un saimnieciskos resursus, uz kuriem attiecas Savienības ierobežojošie pasākumi, pat ja tie varētu nebūt nozieguma rīki vai noziedzīgi iegūti līdzekļi saskaņā ar Direktīvu 2014/42/ES. Šādos apstākļos slēpšanas rīcības dēļ norādītā persona, vienība vai struktūra var turpināt piekļūt noslēptajiem līdzekļiem vai saimnieciskajiem resursiem, uz kuriem attiecas Savienības ierobežojošie pasākumi, un pilnībā tos izmantot vai atbrīvoties no tiem. Tāpēc šādi līdzekļi vai saimnieciskie resursi būtu jāiesaldē un jākonfiscē saskaņā ar Direktīvu 2014/42/ES. Tam nebūtu jāierobežo *bona fide* trešo pušu tiesības.

¹² Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/42/ES (2014. gada 3. aprīlis) par nozieguma rīku un noziedzīgi iegūtu līdzekļu iesaldēšanu un konfiskāciju Eiropas Savienībā (OV L 127, 29.4.2014., 39. lpp.).

- (30) Dalībvalstīm būtu jāparedz noteikumi par noilguma termiņiem, kas vajadzīgi, lai iedarbīgi apkarotu noziedzīgus nodarījumus, kuri saistīti ar Savienības ierobežojošo pasākumu pārkāpumiem, neskarot valsts noteikumus, kas nenosaka noilguma termiņus izmeklēšanai, kriminālvajāšanai un izpildes panākšanai. Ar šo direktīvu dalībvalstīm ir atļauts noteikt īsākus noilguma termiņus, nekā šajā direktīvā noteiktie, ar noteikumu, ka to tiesību sistēmās šādus īsākus noilguma termiņus ir iespējams pārtraukt vai apturēt tādu noteiktu darbību gadījumā, kuras var precizēt saskaņā ar valsts tiesību aktiem.
- (31) Jo īpaši ņemot vērā tādu pārkāpēju globālās darbības kopā ar šajā direktīvā definēto noziedzīgo nodarījumu pārrobežu raksturu un iespēju veikt pārrobežu izmeklēšanu, dalībvalstīm būtu jānosaka jurisdikcija, lai iedarbīgi apkarotu šādus nodarījumus.
- (32) Lai nodrošinātu, ka Savienības ierobežojošo pasākumu pārkāpumu izmeklēšana un kriminālvajāšana ir rezultatīva, dalībvalstīm būtu kompetentajām iestādēm jādara pieejami rezultatīvi izmeklēšanas instrumenti, piemēram, instrumenti, kas saskaņā ar to tiesību aktiem pieejami organizētās noziedzības vai citu smagu noziegumu apkarošanai, ja un ciktāl minēto instrumentu izmantošana ir piemērota un samērīga ar noziedzīgo nodarījumu raksturu un smagumu, kā paredzēts valsts tiesību aktos. Šādi instrumenti varētu ietvert sakaru pārtveršanu, slepenu novērošanu, tostarp elektronisko novērošanu, kontrolētu piegādi, bankas kontu uzraudzību un citus finanšu izmeklēšanas rīkus. Minētie instrumenti būtu jāizmanto saskaņā ar proporcionalitātes principu un pilnībā ievērojot Hartu. Ir īpaši svarīgi ievērot tiesības uz personas datu aizsardzību.

- (33) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2019/1937¹³ 4. pantā minētās personas, kas kompetentajām iestādēm paziņo tādu informāciju par iepriekšējiem, notiekošiem vai plānotiem Savienības ierobežojošo pasākumu pārkāpumiem, tostarp par mēģinājumiem tos apiet, kuru tās ieguvušas sava darba kontekstā, ir pakļautas riskam, ka minētajā kontekstā tās varētu ciest no represijām. Šādu ziņojošo personu ziņojumi var stiprināt Savienības ierobežojošo pasākumu izpildes panākšanu, nodrošinot informāciju par, piemēram, faktiem par Savienības ierobežojošo pasākumu pārkāpumiem, to apstākļiem un iesaistītajām personām, uzņēmumiem un trešām valstīm. Tāpēc būtu jānodrošina, ka ir ieviesta pienācīga kārtība, kas šādām ziņojošām personām dod iespēju izmantot konfidenciālus kanālus, brīdināt kompetentās iestādes un aizsargāt viņas pret represijām. Šādā nolūkā būtu jāparedz, ka Direktīva (ES) 2019/1937 ir piemērojama ziņošanai par Savienības ierobežojošo pasākumu pārkāpumiem un to personu aizsardzībai, kuras ziņo par šādiem pārkāpumiem, saskaņā ar tajā paredzētajiem nosacījumiem.
- (34) Lai nodrošinātu iedarbīgu, integrētu un saskaņotu izpildes panākšanas sistēmu, dalībvalstīm būtu jāorganizē iekšējā sadarbība un saziņa starp visām to kompetentajām iestādēm, kas iesaistītas administratīvās un krimināltiesiskās izpildes panākšanā.

¹³ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2019/1937 (2019. gada 23. oktobris) par to personu aizsardzību, kuras ziņo par Savienības tiesību aktu pārkāpumiem (OV L 305, 26.11.2019., 17. lpp.).

- (35) Lai nodrošinātu, ka Savienības ierobežojošo pasākumu pārkāpumu izmeklēšana un kriminālvajāšana ir rezultatīva, dalībvalstu kompetentajām iestādēm būtu savstarpēji jāsadarbojas ar Eiropolu, *Eurojust* un Eiropas Prokuratūru un ar to starpniecību to attiecīgajās kompetences jomās un saskaņā ar piemērojamo tiesisko regulējumu.
- Dalībvalstu kompetentajām iestādēm būtu arī jāapmainās ar informāciju savā starpā un ar Komisiju par praktiskiem jautājumiem. Komisija vajadzības gadījumā varētu izveidot ekspertu un praktiķu tīklu, lai apmainītos paraugpraksēm un sniegtu palīdzību dalībvalstu kompetentajām iestādēm nolūkā atvieglot tādu noziedzīgu nodarījumu izmeklēšanu, kas saistīti ar Savienības ierobežojošo pasākumu pārkāpšanu. Šādai palīdzībai nebūtu jāietver Komisijas dalība atsevišķu krimināllietu izmeklēšanā un kriminālvajāšanā, ko īsteno dalībvalstu kompetentās iestādes, un tā nebūtu jāsaprot kā tāda, kas ietver finansiālu atbalstu vai jebkādas citas Komisijas budžeta saistības.

- (36) Lai iedarbīgi vērstos pret šajā direktīvā definētajiem noziedzīgajiem nodarījumiem, kompetentajām iestādēm dalībvalstīs ir jāvāc precīzi, konsekventi un salīdzināmi statistikas dati par minētajiem nodarījumiem. Tādēļ dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka ir ieviesta adekvāta sistēma, ar ko reģistrē, ģenerē un pārsūta jau pastāvošus statistikas datus par šajā direktīvā noteiktajiem noziedzīgajiem nodarījumiem. Ir svarīgi nodrošināt, ka dalībvalstis minētos statistikas datus izmanto izpildes panākšanas pasākumu stratēģiskās un operacionālās plānošanas vajadzībām, kā arī nolūkā analizēt ar Savienības ierobežojošo pasākumu pārkāpumiem saistītu noziedzīgu nodarījumu mērogu un tendences un sniegt informāciju iedzīvotājiem. Dalībvalstīm būtu jānosūta Komisijai attiecīgi no centralizētā vai decentralizētā līmenī jau pastāvošiem datiem iegūti statistikas dati par tiesvedībām, kas saistītas ar Savienības ierobežojošo pasākumu pārkāpumiem visā dalībvalstī. Komisijai būtu regulāri jāveic novērtējums un ziņojuma formā jāpublicē sava novērtējuma rezultāti, balstoties uz dalībvalstu nosūtītajiem statistikas datiem.
- (37) Grozījumam Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā (ES) 2018/1673¹⁴ būtu jānodrošina, ka saskaņā ar minēto direktīvu Savienības ierobežojošo pasākumu pārkāpšana tiek uzskatīta par predikatīvu nodarījumu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai.
- (38) Ņemot vērā steidzamo nepieciešamību saukt pie atbildības personas un juridiskās personas, kas iesaistītas Savienības ierobežojošo pasākumu pārkāpšanā, dalībvalstīs 12 mēnešu laikā no šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas būtu jāstājas spēkā normatīvajiem un administratīvajiem aktiem, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības.

¹⁴ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2018/1673 (2018. gada 23. oktobris) par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas apkarošanu ar krimināltiesībām (OV L 284, 12.11.2018., 22. lpp.).

- (39) Saskaņā ar 1. un 2. pantu Protokolā Nr. 22 par Dānijas nostāju, kas pievienots LES un Līgumam par Eiropas Savienības darbību (LESD), Dānija nepiedalās šīs direktīvas pieņemšanā un Dānijai šī direktīva nav saistoša un nav jāpiemēro.
- (40) Saskaņā ar 3. pantu Protokolā Nr. 21 par Apvienotās Karalistes un Īrijas nostāju saistībā ar brīvības, drošības un tiesiskuma telpu, kas pievienots LES un LESD, Īrija 2023. gada 3. marta vēstulē ir paziņojusi, ka vēlas piedalīties šīs direktīvas pieņemšanā un piemērošanā.
- (41) Ņemot vērā to, ka šīs direktīvas mērķus, proti, paredzēt kopīgus minimālos noteikumus par tādu noziedzīgu nodarījumu definēšanu, kas saistīti ar Savienības ierobežojošo pasākumu pārkāpšanu, un iedarbīgu, atturošu un samērīgu kriminālsodu pieejamību par noziedzīgiem nodarījumiem, kas saistīti ar Savienības ierobežojošo pasākumu pārkāpšanu, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, ņemot vērā Savienības ierobežojošo pasākumu pārkāpumiem raksturīgo pārrobežu raksturu un potenciālu apdraudēt iespēju sasniegt Savienības mērķus aizsargāt starptautisko mieru un drošību, kā arī Savienības kopējās vērtības, bet šīs direktīvas mēroga un iedarbības dēļ tos var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar LES 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minēto mērķu sasniegšanai.

- (42) Īstenojot šo direktīvu, dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka kriminālprocesā tiek ievērotas aizdomās turēto vai apsūdzēto personu procesuālās tiesības. Šai sakarā pienākumiem saskaņā ar šo direktīvu nebūtu jāietekmē dalībvalstu pienākumi saskaņā ar Savienības tiesību aktiem par procesuālajām tiesībām kriminālprocesā, jo īpaši Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvām 2010/64/ES¹⁵, 2012/13/ES¹⁶, 2013/48/ES¹⁷, (ES) 2016/343, (ES) 2016/800¹⁸ un (ES) 2016/1919¹⁹.

¹⁵ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2010/64/ES (2010. gada 20. oktobris) par tiesībām uz mutisko un rakstisko tulkojumu kriminālprocesā (OV L 280, 26.10.2010., 1. lpp.).

¹⁶ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2012/13/ES (2012. gada 22. maijs) par tiesībām uz informāciju kriminālprocesā (OV L 142, 1.6.2012., 1. lpp.).

¹⁷ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/48/ES (2013. gada 22. oktobris) par tiesībām uz advokāta palīdzību kriminālprocesā un Eiropas apcietināšanas ordera procesā, par tiesībām uz to, ka pēc brīvības atņemšanas informē trešo personu, un par tiesībām, kamēr atņemta brīvība, sazināties ar trešām personām un konsulārajām iestādēm (OV L 294, 6.11.2013., 1. lpp.).

¹⁸ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2016/800 (2016. gada 11. maijs) par procesuālajām garantijām bērniem, kuri ir aizdomās turētie vai apsūdzētie kriminālprocesā (OV L 132, 21.5.2016., 1. lpp.).

¹⁹ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2016/1919 (2016. gada 26. oktobris) par juridisko palīdzību aizdomās turētajiem un apsūdzētajiem kriminālprocesā un pieprasītajām personām Eiropas apcietināšanas ordera procesā (OV L 297, 4.11.2016., 1. lpp.).

- (43) Šajā direktīvā ir ievērotas pamattiesības un principi, kas jo īpaši atzīti Hartā, tostarp tiesības uz brīvību un drošību, personas datu aizsardzība, darījumdarbības brīvība, tiesības uz īpašumu, tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību un taisnīgu tiesu, nevainīguma prezumpcija un tiesības uz aizstāvību, tostarp tiesības neliecināt pret sevi un tiesības klusēt, noziedzīgu nodarījumu un sodu likumības un samērīguma principi, tostarp princips par kriminālsodu nepiemērošanu ar atpakaļejošu spēku, kā arī princips ne *bis in idem*. Šī direktīva tiecas nodrošināt pilnīgu minēto tiesību un principu ievērošanu un ir atbilstīgi jāīsteno,

IR PIENĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Priekšmets un darbības joma

Šī direktīva paredz minimālos noteikumus attiecībā uz noziedzīgu nodarījumu un sodu noteikšanu par Savienības ierobežojošo pasākumu pārkāpumiem.

2. pants

Definīcijas

Šajā direktīvā piemēro šādas definīcijas:

- 1) “Savienības ierobežojošie pasākumi” ir ierobežojoši pasākumi, ko Savienība pieņēmusi, pamatojoties uz LES 29. pantu vai LESD 215. pantu;
- 2) “norādītā persona, vienība vai struktūra” ir fiziska vai juridiska persona, vienība vai struktūra, uz kuru attiecas Savienības ierobežojošie pasākumi;
- 3) “līdzekļi” ir jebkāda veida finanšu aktīvi un ieguvumi, tostarp, bet ne tikai:
 - a) skaidra nauda, čeki, naudas prasījumi, vekseļi, maksājumu uzdevumi un citi maksāšanas instrumenti;
 - b) noguldījumi finanšu iestādēs vai citās iestādēs, kontu bilances, parādi un parādsaistības;

- c) publiski tirgojami un privāti tirgojami vērtspapīri un parāda instrumenti, tostarp akcijas un kapitāla daļas, vērtspapīru apliecības, obligācijas, parādzīmes, garantijas vērtspapīri, ķīlu zīmes un atvasināto instrumentu līgumi;
 - d) procenti, dividendes vai citi ienākumi no aktīviem vai to uzkrātā vai radītā vērtība;
 - e) kredīti, ieskaita tiesības, galvojumi, saistību izpildes garantijas vai citādas finansiālas saistības;
 - f) akreditīvi, konosamenti, pavadzīmes;
 - g) dokumenti, kas apliecina līdzdalību fondos vai saimnieciskajos resursos;
 - h) kryptoaktīvi, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2023/1114²⁰ 3. panta 1. punkta 5) apakšpunktā;
- 4) “saimnieciskie resursi” ir jebkāda veida materiāli vai nemateriāli, kustami vai nekustami aktīvi, kas nav līdzekļi, bet ko var izmantot, lai iegūtu līdzekļus, preces vai pakalpojumus;
- 5) “līdzekļu iesaldēšana” ir liegums veikt līdzekļu kustību, pārvedumus, grozījumus vai izmantošanu, piekļūt līdzekļiem vai veikt ar tiem tādas darbības, kuru dēļ mainītos to apjoms, summa, atrašanās vieta, īpašnieks, valdītājs, raksturīgās iezīmes vai galamērķis vai rastos pārmaiņas, kas ļautu izmantot līdzekļus, tostarp veikt vērtspapīru portfeļa pārvaldību;

²⁰ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2023/1114 (2023. gada 31. maijs) par kryptoaktīvu tirgiem un ar ko groza Regulas (ES) Nr. 1093/2010 un (ES) Nr. 1095/2010 un Direktīvas 2013/36/ES un (ES) 2019/1937 (OV L 150, 9.6.2023., 40. lpp.).

- 6) “saimniecisko resursu iesaldēšana” ir liegums izmantot saimnieciskos resursus, lai iegūtu līdzekļus, preces vai pakalpojumus, tostarp, bet ne tikai šos saimnieciskos resursus pārdodot, iznomājot vai iekārājot.

3. pants

Savienības ierobežojošo pasākumu pārkāpums

1. Dalībvalstis nodrošina, ka šāda rīcība, ja tā ir izdarīta ar nodomu un pārkāpjot aizliegumu vai pienākumu, kas ir Savienības ierobežojošs pasākums vai — ja ir prasīta īstenošana valsts līmenī — tas ir paredzēts valsts noteikumā, ar ko īsteno Savienības ierobežojošu pasākumu, ir noziedzīgs nodarījums:
 - a) pārkāpjot aizliegumu, kas ir Savienības ierobežojošs pasākums, tieši vai netieši darīt pieejamus norādītai personai, vienībai vai struktūrai vai tās labā līdzekļus vai saimnieciskos resursus;
 - b) pārkāpjot pienākumu, kas ir Savienības ierobežojošs pasākums, neiesaldēt norādītas personas, vienības vai struktūras īpašumā, valdījumā, turējumā vai kontrolē esošus līdzekļus vai saimnieciskos resursus;
 - c) pārkāpjot aizliegumu, kas ir Savienības ierobežojošs pasākums, nodrošināt norādītām fiziskām personām iespēju ieceļot dalībvalsts teritorijā vai šķērsot dalībvalsts teritoriju;

- d) iesaistīties darījumos vai turpināt darījumus ar trešo valsti, trešās valsts struktūrām vai vienībām un struktūrām, kas ir tiešā vai netiešā trešās valsts vai trešās valsts struktūru īpašumā vai kontrolē, tostarp publisku vai koncesijas līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanu vai izpildes turpināšanu, ja šādas rīcības aizliegums vai ierobežojums ir Savienības ierobežojošs pasākums;
- e) pārkāpjot aizliegumu, kas ir Savienības ierobežojošs pasākums, tirgot, importēt, eksportēt, pārdot, pirkt, nodot, pārvest tranzītā vai transportēt preces, kā arī sniegt starpniecības pakalpojumus, tehniskās palīdzības vai citus ar minētajām precēm saistītus pakalpojumus;
- f) sniegt finanšu pakalpojumus vai veikt finanšu darbības, ja šādas rīcības aizliegums vai ierobežojums ir Savienības ierobežojošs pasākums;
- g) sniegt pakalpojumus, kas nav minēti f) apakšpunktā, ja šādas rīcības aizliegums vai ierobežojums ir Savienības ierobežojošs pasākums;
- h) apiet Savienības ierobežojošu pasākumu,
 - i) izmantojot, nododot trešai pusei vai citādi atbrīvojoties no tādiem līdzekļiem vai saimnieciskajiem resursiem nolūkā tos paslēpt, kuri ir norādītas personas, vienības vai struktūras tiešā vai netiešā īpašumā, turējumā vai kontrolē un kuri ir jāiesaldē saskaņā ar Savienības ierobežojošu pasākumu,

- ii) sniedzot nepatiesu vai maldinošu informāciju, lai slēptu faktu, ka norādīta persona, vienība vai struktūra ir tādu līdzekļu vai saimniecisko resursu faktiskā īpašniece vai saņēmēja, kuri ir jāiesaldē saskaņā ar Savienības ierobežojošu pasākumu,
- iii) norādītai fizikai personai vai norādītas vienības vai struktūras pārstāvim neizpildot pienākumu, kas ir Savienības ierobežojošs pasākums, ziņot kompetentajām administratīvajām iestādēm par to īpašumā, valdījumā, turējumā vai kontrolē esošiem līdzekļiem vai saimnieciskajiem resursiem, kas ir dalībvalsts jurisdikcijā,
- iv) nepildot pienākumu, kas ir Savienības ierobežojošs pasākums, sniegt kompetentajām administratīvajām iestādēm informāciju, par iesaldētajiem līdzekļiem vai saimnieciskajiem resursiem vai informāciju par dalībvalstu teritorijā esošiem līdzekļiem vai saimnieciskajiem resursiem, kas ir norādītu personu, vienību vai struktūru īpašumā, valdījumā, turējumā vai kontrolē un kas nav iesaldēti – ja šāda informācija tika iegūta, pildot profesionālos pienākumus;
- i) pārkāpt vai neizpildīt nosacījumus, ko paredz kompetento iestāžu piešķirtas atļaujas veikt darbības, kuras šādas atļaujas neesības gadījumā ir tāda aizlieguma vai ierobežojuma pārkāpums, kas ir Savienības ierobežojošs pasākums.

2. Dalībvalstis var paredzēt, ka šāda rīcība nav noziedzīgs nodarījums:

- a) šā panta 1. punkta a), b) un h) apakšpunktā uzskaitītā rīcība, ja minētā rīcība ietver līdzekļus vai saimnieciskos resursus, kuru vērtība ir mazāka nekā 10 000 EUR;
- b) šā panta 1. punkta d)–g) un i) apakšpunktā uzskaitītā rīcība, ja minētā rīcība ietver preces, pakalpojumus, darījumus vai darbības, kuru vērtība ir mazāka nekā 10 000 EUR.

Dalībvalstis veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka robežvērtību 10 000 EUR vai lielākā apmērā var sasniegt ar tādu rīcību virkni, kas uzskaitītas šā panta 1. punkta a), b) un d)–i) apakšpunktā un kas ir saistītas un tāda paša veida, ja minēto rīcību ir veicis viens un tas pats pārkāpējs.

- 3. Dalībvalstis nodrošina, ka 1. punkta e) apakšpunktā uzskaitītā rīcība ir noziedzīgs nodarījums arī tad, ja tā izdarīta rupjas neuzmanības dēļ, vismaz tad, ja minētā rīcība attiecas uz precēm, kas iekļautas Eiropas Savienības Kopējā militāro preču sarakstā, vai uz divējāda lietojuma precēm, kuras uzskaitītas Regulas (ES) 2021/821 I un IV pielikumā.
- 4. Neko no 1. punktā minētā nesaprot kā tādu, kas juridiskās profesijas pārstāvjiem uzliek pienākumu paziņot informāciju, kuru tie saņem no kāda no saviem klientiem vai iegūst par kādu no saviem klientiem, kad tie noskaidro sava klienta juridisko stāvokli vai pilda uzdevumu aizstāvēt vai pārstāvēt minēto klientu tiesvedībā vai saistībā ar to, tostarp konsultācijas par šādas tiesvedības sākšanu vai izvairīšanos no tās.

5. Neko no 1., 2. un 3. punktā minētā nesaprot kā tādu, kas nosaka kriminālatbildību par humāno palīdzību personām, kurām tā ir vajadzīga, vai darbībām cilvēku pamatvajadzību atbalstam, ko sniedz saskaņā ar objektivitātes, cilvēcības, neitralitātes un neatkarības principiem un attiecīgā gadījumā saskaņā ar starptautiskajām humanitārajām tiesībām.

4. pants

Kūdišana, palīdzība, līdzdalība un mēģinājums

1. Dalībvalstis veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka kūdišana izdarīt 3. pantā minēto noziedzīgo nodarījumu, palīdzība un līdzdalība tā izdarīšanā ir sodāma kā noziedzīgs nodarījums.
2. Dalībvalstis nodrošina, ka mēģinājums izdarīt 3. panta 1. punkta a) apakšpunktā un c) līdz g) apakšpunktā un h) apakšpunkta i) un ii) punktā minētus nodarījumus ir sodāms kā noziedzīgs nodarījums.

5. pants

Sodi fiziskām personām

1. Dalībvalstis nodrošina, ka par 3. un 4. pantā minētajiem noziedzīgajiem nodarījumiem ir paredzēti iedarbīgi, samērīgi un atturoši kriminālsodi.
2. Dalībvalstis veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka par 3. pantā minēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanu piemērojamais maksimāls sods ir brīvības atņemšana.

3. Dalībvalstis veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka:

- a) par noziedzīgiem nodarījumiem, uz kuriem attiecas 3. panta 1. punkta h) apakšpunkta iii) un iv) punkts, piemērojamais maksimālais brīvības atņemšanas termiņš ir vismaz viens gads, ja minētie noziedzīgie nodarījumi ir saistīti ar līdzekļiem vai saimnieciskajiem resursiem, kuru vērtība noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas dienā ir vismaz 100 000 EUR;
- b) par noziedzīgiem nodarījumiem, uz kuriem attiecas 3. panta 1. punkta a) un b) apakšpunkts un h) apakšpunkta i) un ii) punkts, piemērojamais maksimālais brīvības atņemšanas termiņš ir vismaz pieci gadi, ja minētie noziedzīgie nodarījumi ir saistīti ar līdzekļiem vai saimnieciskajiem resursiem, kuru vērtība noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas dienā ir vismaz 100 000 EUR;
- c) par noziedzīgu nodarījumu, uz kuru attiecas 3. panta 1. punkta c) apakšpunkts, piemērojamais maksimālais brīvības atņemšanas termiņš ir vismaz trīs gadi;
- d) par noziedzīgiem nodarījumiem, uz kuriem attiecas 3. panta 1. punkta d)–g) apakšpunkti un i) apakšpunkts, piemērojamais maksimālais brīvības atņemšanas termiņš ir vismaz pieci gadi, ja minētie noziedzīgie nodarījumi ir saistīti ar precēm, pakalpojumiem, darījumiem vai darbībām, kuru vērtība noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas dienā ir vismaz 100 000 EUR;
- e) ja noziedzīgs nodarījums, uz kuru attiecas 3. panta 1. punkta e) apakšpunkts, ir saistīts ar precēm, kas iekļautas Eiropas Savienības Kopējā militāro preču sarakstā, vai divējāda lietojuma precēm, kuras uzskaitītas Regulas (ES) 2021/821 I un IV pielikumā, – par šādu noziedzīgu nodarījumu piemērojamais maksimālais brīvības atņemšanas termiņš ir vismaz pieci gadi neatkarīgi no attiecīgo preču vērtības.

4. Dalībvalstis veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka robežvērtību 100 000 EUR vai lielākā apmērā var sasniegt ar tādu nodarījumu virkni, uz kuriem attiecas 3. panta 1. punkta a), b) un d)–i) apakšpunkti un kuri ir saistīti un tāda paša veida, ja minētos nodarījumus ir izdarījis viens un tas pats pārkāpējs.
5. Dalībvalstis veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka fiziskām personām, kuras ir izdarījušas 3. un 4. pantā minētos noziedzīgos nodarījumus, var piemērot arī papildu krimināltiesiskus vai nekrimināltiesiskus sodus vai pasākumus, kas var ietvert:
 - a) naudas sodus, kuri ir samērīgi ar attiecīgās fiziskās personas rīcības smagumu un individuālajiem, finansiālajiem un citiem apstākļiem;
 - b) atļauju atsaukšanu attiecībā uz tādu darbību veikšanu, kuru rezultātā izdarīts attiecīgais noziedzīgais nodarījums;
 - c) aizliegumu juridiskā personā ieņemt tāda paša veida vadošu amatu, kāds tika izmantots noziedzīga nodarījuma izdarīšanā;
 - d) pagaidu aizliegumus kandidēt uz publisku amatu;
 - e) ja tas ir sabiedrības interesēs un pēc katra gadījuma izvērtēšanas atsevišķi, visa vai daļēja tāda tiesas nolēmuma publicēšanu, kas attiecas uz izdarīto noziedzīgo nodarījumu un piemērotajiem sodiem vai pasākumiem un kas notiesāto personu personas datus var ietvert tikai pienācīgi pamatotos izņēmuma gadījumos.

6. pants

Juridisko personu atbildība

1. Dalībvalstis nodrošina, ka juridiskas personas var saukt pie atbildības par noziedzīgiem nodarījumiem, kas minēti 3. un 4. pantā, ja šādus noziedzīgus nodarījumus juridiskas personas labā ir izdarījusi jebkāda persona, kura ieņem vadošu amatu attiecīgajā juridiskajā personā, rīkojoties individuāli vai kā dalībniece minētās juridiskas personas struktūrā, pamatojoties uz:
 - a) pilnvarām pārstāvēt juridisko personu;
 - b) pilnvarām pieņemt lēmumus juridiskās personas vārdā; vai
 - c) pilnvarām īstenot kontroli juridiskajā personā.
2. Dalībvalstis nodrošina, ka juridiskas personas var tikt sauktas pie atbildības, ja 3. un 4. pantā minēts noziedzīgs nodarījums, kas izdarīts juridiskās personas labā, ir varējis notikt 1. punktā minētās personas īstenotas uzraudzības vai kontroles trūkuma dēļ.
3. Juridisko personu atbildība saskaņā ar šā panta 1. un 2. punktu neizslēdz kriminālprocesu pret fiziskām personām, kas ir 3. un 4. pantā minēto noziedzīgo nodarījumu izdarītājas, kūdītājas vai līdzdalībnieces.

7. pants

Sodi juridiskām personām

1. Dalībvalstis veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka juridiska persona, kuru sauc pie atbildības saskaņā ar 6. pantu, ir sodāma ar iedarbīgiem, samērīgiem un atturošiem krimināltiesiskiem vai nekrimināltiesiskiem sodiem vai pasākumiem, kas ietver krimināltiesiskus vai nekrimināltiesiskus naudas sodus un var ietvert citākus krimināltiesiskus vai nekrimināltiesiskus sodus vai pasākumus, piemēram:
 - a) tiesību saņemt atbalstu vai priekšrocības no valsts atņemšanu;
 - b) izslēgšanu no piekļuves publiskajam finansējumam, tostarp iepirkuma procedūrām, dotācijām un koncesijām;
 - c) aizliegumu veikt uzņēmējdarbību;
 - d) atļauju atsaukšanu attiecībā uz tādu darbību veikšanu, kuru rezultātā izdarīts attiecīgais noziedzīgais nodarījums;
 - e) pakļaušanu tiesas uzraudzībai;
 - f) likvidāciju ar tiesas lēmumu;
 - g) noziedzīgā nodarījuma izdarīšanai izmantoto iedibinājumu slēgšanu;
 - h) ja tas ir sabiedrības interesēs, visa vai daļēja tāda tiesas nolēmuma publicēšanu, kas attiecas uz izdarīto noziedzīgo nodarījumu un piemērotajiem sodiem vai pasākumiem, neskarot noteikumus par privātumu un personas datu aizsardzību.

2. Dalībvalstis veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka juridiska persona, kuru saskaņā ar 6. pantu sauc pie atbildības par 3. panta 1. punktā minētajiem noziedzīgajiem nodarījumiem, ir sodāma ar krimināltiesisku vai nekrimināltiesisku naudas sodu, kura apmērs ir samērīgs ar attiecīgās juridiskās personas rīcības smagumu un individuālajiem, finansiālajiem un citiem apstākļiem. Dalībvalstis veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka šādu naudas sodu maksimālais līmenis par:
- a) noziedzīgiem nodarījumiem, uz kuriem attiecas 3. panta 1. punkta h) apakšpunkta iii) un iv) punkts:
 - i) nav mazāks par 1 % no juridiskās personas kopējā globālā apgrozījuma finanšu gadā pirms nodarījuma izdarīšanas gada vai finanšu gadā pirms lēmuma par naudas soda uzlikšanu, vai
 - ii) nav mazāks par summu, kas atbilst 8 000 000 EUR;
 - b) noziedzīgiem nodarījumiem, uz kuriem attiecas 3. panta 1. punkta a)–g) apakšpunkts, h) apakšpunkta i) un ii) punkts un i) apakšpunkts:
 - i) nav mazāks par 5 % no juridiskās personas kopējā globālā apgrozījuma finanšu gadā pirms nodarījuma izdarīšanas gada vai finanšu gadā pirms lēmuma par naudas soda uzlikšanu, vai
 - ii) nav mazāks par summu, kas atbilst 40 000 000 EUR.

Dalībvalstis var paredzēt noteikumus tiem gadījumiem, kad naudas soda apmēru nav iespējams noteikt, balstoties uz juridiskās personas kopējo globālo apgrozījumu finanšu gadā pirms gada, kurā izdarīts nodarījums, vai finanšu gadā pirms lēmuma par naudas soda uzlikšanu.

8. pants

Atbildību pastiprinoši apstākļi

Ciktāl turpmāk minētie apstākļi nav daļa no 3. un 4. pantā minēto noziedzīgo nodarījumu sastāva elementiem, dalībvalstis veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka par atbildību pastiprinošu apstākli saskaņā ar valsts tiesību aktiem var uzskatīt vienu vai vairākus šādus apstākļus:

- a) noziedzīgais nodarījums ir izdarīts noziedzīgas organizācijas ietvaros, kā definēts Pamatlēmumā 2008/841/TI;
- b) noziedzīgajā nodarījumā pārkāpējs izmantojis nepatiesus vai viltotus dokumentus;
- c) noziedzīgo nodarījumu izdarījis profesionāls pakalpojumu sniedzējs, pārkāpjot šāda profesionāla pakalpojuma sniedzēja profesionālos pienākumus;
- d) noziedzīgo nodarījumu ir izdarījusi publiska amatpersona, pildot savus pienākumus, vai cita persona, pildot publisku pienākumu;
- e) noziedzīgais nodarījums tieši vai netieši radīja — vai bija gaidāms, ka radīs, — ievērojamus finansiālus ieguvumus vai deva iespēju izvairīties no ievērojamiem izdevumiem, ciktāl šādus ieguvumus vai izdevumus var noteikt;
- f) pārkāpējs ir iznīcinājis pierādījumus vai iebiedējis lieciniekus vai sūdzības iesniedzējus;
- g) fiziskā vai juridiskā persona iepriekš ir bijusi ar galīgu spriedumu notiesāta par noziedzīgiem nodarījumiem, uz kuriem attiecas 3. un 4. pants.

9. pants

Atbildību mīkstinoši apstākļi

Dalībvalstis veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka attiecībā uz attiecīgajiem 3. un 4. pantā minētajiem noziedzīgajiem nodarījumiem par atbildību mīkstinošu apstākli saskaņā ar valsts tiesību aktiem var uzskatīt vienu vai vairākus šādus apstākļus:

- a) pārkāpējs kompetentajām iestādēm sniedz informāciju, ko tās citādi nebūtu varējušas iegūt, tādējādi palīdzot tām identificēt vai saukt pie atbildības pārējos pārkāpējus;
- b) pārkāpējs kompetentajām iestādēm sniedz informāciju, ko tās citādi nebūtu varējušas iegūt, tādējādi palīdzot tām iegūt pierādījumus.

10. pants

Iesaldēšana un konfiskācija

- 1. Dalībvalstis veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai būtu iespējams iesaldēt un konfiscēt 3. un 4. pantā minētajos noziedzīgajos nodarījumos izmantotos nozieguma rīkus un noziedzīgi iegūtos līdzekļus. Dalībvalstis, kurām ir saistoša Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/42/ES, minētos vajadzīgos pasākumus īsteno saskaņā ar minēto direktīvu.
- 2. Dalībvalstis veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai būtu iespējams iesaldēt un konfiscēt līdzekļus vai saimnieciskos resursus, uz kuriem attiecas Savienības ierobežojošie pasākumi, attiecībā uz ko norādītā fiziskā persona vai norādītās vienības vai struktūras pārstāvis izdara noziedzīgu nodarījumu, uz kuru attiecas 3. panta 1. punkta h) apakšpunkta i) vai ii) punkts, vai piedalās tajā. Dalībvalstis minētos vajadzīgos pasākumus īsteno saskaņā ar Direktīvu 2014/42/ES.

11. pants
Noilguma termiņi

1. Dalībvalstis veic pasākumus, kuri vajadzīgi, lai paredzētu noilguma termiņu, kas dod iespēju izmeklēt 3. un 4. pantā minētus noziedzīgus nodarījumus, veikt par tiem kriminālvajāšanu, tiesvedību un tos iztiesāt pietiekami ilgu laiku pēc minēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanas, lai pret tiem varētu vērsties iedarbīgi.
2. Šā panta 1. punktā minētais noilguma termiņš ir vismaz pieci gadi no tāda noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas, par ko soda ar brīvības atņemšanu, kuras maksimālais termiņš ir vismaz pieci gadi.
3. Dalībvalstis veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai paredzētu noilguma termiņu, kura ilgums ir vismaz pieci gadi no notiesāšanas ar galīgu spriedumu par 3. un 4. pantā minēto noziedzīgo nodarījumu, kas dod iespēju panākt šādu sodu izpildi, kuri uzlikti pēc minētās notiesāšanas:
 - a) brīvības atņemšanas sods uz vairāk nekā uz vienu gadu; vai
 - b) brīvības atņemšanas sods par tādu noziedzīgu nodarījumu, par kuru paredzētais maksimālais brīvības atņemšanas termiņš ir vismaz pieci gadi.
4. Atkāpjoties no 2. un 3. punkta, dalībvalstis var noteikt noilguma termiņu, kas ir īsāks nekā pieci gadi, bet nav īsāks kā trīs gadi, ar noteikumu, ka konkrētu darbību gadījumā šādu noilguma termiņu var pārtraukt vai apturēt.

12. pants
Jurisdikcija

1. Katra dalībvalsts veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai noteiktu savu jurisdikciju attiecībā uz 3. un 4. pantā minētajiem noziedzīgajiem nodarījumiem, ja:
 - a) noziedzīgais nodarījums pilnībā vai daļēji izdarīts tās teritorijā;
 - b) noziedzīgais nodarījums izdarīts uz kuģa vai gaisa kuģī, kas reģistrēts attiecīgajā dalībvalstī vai kuģo vai lido ar tās karogu; vai
 - c) pārkāpējs ir minētās dalībvalsts valstspiederīgais.
2. Ja dalībvalsts nolemj paplašināt savu jurisdikciju, lai aptvertu vienu vai vairākus 3. un 4. pantā minētos noziedzīgos nodarījumus, kas veikti ārpus tās teritorijas, tā informē Komisiju, ja:
 - a) pārkāpējs ir pastāvīgais iedzīvotājs tās teritorijā;
 - b) pārkāpējs ir tās amatpersona, kas pilda dienesta pienākumu;
 - c) noziedzīgais nodarījums ir izdarīts tās teritorijā iedibinātas juridiskās personas labā; vai
 - d) noziedzīgais nodarījums ir izdarīts juridiskās personas labā attiecībā uz kādu darījumdarbību, kas pilnībā vai daļēji veikta tās teritorijā.

3. Ja 3. un 4. pantā minēts noziedzīgais nodarījums ietilpst vairāk nekā vienas dalībvalsts jurisdikcijā, minētās dalībvalstis sadarbojas, lai noteiktu, kurai dalībvalstij jāveic kriminālprocess. Attiecīgā gadījumā un saskaņā ar Padomes Pamatlēmuma 2009/948/TI²¹ 12. panta 2. punktu lietu nodod *Eurojust*.
4. Gadījumos, kas minēti 1. punkta c) apakšpunktā, dalībvalstis veic pasākumus, kuri vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka to jurisdikcijas īstenošana nav pakļauta nosacījumam, ka kriminālvajāšanu var sākt, tikai pamatojoties uz oficiālu tās valsts paziņojumu, kurā noziedzīgais nodarījums ir izdarīts.

13. pants

Izmeklēšanas līdzekļi

Dalībvalstis veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka 3. un 4. pantā minētu noziedzīgo nodarījumu izmeklēšanas un kriminālvajāšanas vajadzībām ir pieejami rezultatīvi un samērīgi izmeklēšanas līdzekļi. Attiecīgā gadījumā minētie līdzekļi ietver īpašus izmeklēšanas līdzekļus, piemēram, tādus, ko izmanto organizētās noziedzības vai citu smagu noziegumu apkarošanā.

²¹ Padomes Pamatlēmums 2009/948/TI (2009. gada 30. novembris) par jurisdikcijas īstenošanas konfliktu novēršanu un atrisināšanu kriminālprocesā (OV L 328, 15.12.2009., 42. lpp.).

14. pants

Ziņošana par Savienības ierobežojošo pasākumu pārkāpumiem un to personu aizsardzība, kuras ziņo par šādiem pārkāpumiem

Dalībvalstis veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka ziņošanai par šīs direktīvas 3. un 4. pantā minētajiem Savienības ierobežojošo pasākumu pārkāpumiem un to personu aizsardzībai, kuras ziņo par šādiem pārkāpumiem, ir piemērojama Direktīva (ES) 2019/1937 saskaņā ar tajā paredzētajiem nosacījumiem.

15. pants

Koordinācija un sadarbība starp kompetentajām iestādēm dalībvalstī

Dalībvalstis no savu kompetento iestāžu vidus un neskarot tiesu neatkarību izraugās vienību vai struktūru, kas nodrošina koordināciju un sadarbību starp tiesībaizsardzības iestādēm un par Savienības ierobežojošo pasākumu īstenošanu atbildīgajām iestādēm attiecībā uz noziedzīgām darbībām, uz kurām attiecas šī direktīva.

Pirmajā daļā minētajai vienībai vai struktūrai ir šādi uzdevumi:

- a) nodrošināt kopīgas prioritātes un izpratni par saikni starp krimināltiesisko un administratīvo izpildes panākšanu;
- b) veikt informācijas apmaiņu stratēģiskiem nolūkiem, ievērojot piemērojamos Savienības un valsts tiesību aktos noteiktos ierobežojumus;
- c) īstenot apspriešanos atsevišķās izmeklēšanās, ievērojot piemērojamos Savienības un valsts tiesību aktos noteiktos ierobežojumus.

16. pants

Sadarbība starp dalībvalstu kompetentajām iestādēm,

Komisiju, Eiropolu, Eurojust un Eiropas Prokuratūru

1. Ja pastāv aizdomas, ka 3. un 4. pantā minētajiem noziedzīgiem nodarījumiem ir pārrobežu raksturs, attiecīgo dalībvalstu kompetentās iestādes apsver iespēju ar minētajiem noziedzīgajiem nodarījumiem saistīto informāciju nodot attiecīgajām kompetentajām struktūrām.

Neskarot noteikumus par pārrobežu sadarbību un savstarpēju tiesisko palīdzību krimināllietās, dalībvalstis, Eiropols, *Eurojust*, Eiropas Prokuratūra un Komisija, īstenojot savas attiecīgās kompetences, savstarpēji sadarbojas cīņā pret 3. un 4. pantā minētajiem noziedzīgajiem nodarījumiem. Šajā nolūkā Eiropols un *Eurojust* attiecīgā gadījumā sniedz tehnisko un operacionālo palīdzību, kas valstu kompetentajām iestādēm nepieciešama, lai veicinātu to veiktās izmeklēšanas koordinēšanu.

2. Komisija vajadzības gadījumā var izveidot ekspertu un praktiķu tīklu, lai apmainītos paraugpraksēm un attiecīgā gadījumā sniegtu palīdzību dalībvalstu kompetentajām iestādēm nolūkā atvieglot tādu noziedzīgu nodarījumu izmeklēšanu, kas saistīti ar Savienības ierobežojošo pasākumu pārkāpšanu. Minētais tīkls attiecīgā gadījumā var arī nodrošināt publiski pieejamu un regulāri atjauninātu kartējumu par Savienības ierobežojošo pasākumu pārkāpumu vai apiešanas riskiem konkrētās ģeogrāfiskās teritorijās un attiecībā uz konkrētām nozarēm un darbībām.

3. Ja 1. punktā minētā sadarbība ietver sadarbību ar trešo valstu kompetentajām iestādēm, minētajai sadarbībai būtu jānotiek, pilnībā ievērojot pamattiesības un starptautiskās tiesības.
4. Dalībvalstu kompetentās iestādes bieži un regulāri dalās informācijā ar Komisiju un citām kompetentajām iestādēm par praktiskiem jautājumiem, jo īpaši par apiešanas modeļiem, piemēram, struktūrām, ar ko slēpj aktīvu faktiskos īpašniekus un aktīvu kontroli.

17. pants

Statistikas dati

1. Dalībvalstis nodrošina, ka ir ieviesta sistēma, ar ko reģistrē, ģenerē un sniedz anonimizētus statistikas datus par ziņošanas, izmeklēšanas un tiesvedības posmiem attiecībā uz 3. un 4. pantā minētajiem noziedzīgajiem nodarījumiem, lai uzraudzītu savu pasākumu iedarbīgumu Savienības ierobežojošo pasākumu pārkāpumu apkarošanā.
2. Neskarot citos Savienības tiesību aktos noteiktos ziņošanas pienākumus, dalībvalstis katru gadu iesniedz Komisijai statistikas datus par 3. un 4. pantā minētajiem noziedzīgajiem nodarījumiem, tostarp vismaz šādus pastāvošos datus:
 - a) tādu noziedzīgo nodarījumu skaits, kurus dalībvalstis reģistrējušas un iztiesājušas;

- b) noraidīto tiesas lietu skaits, tostarp tādas, kas noraidītas, pamatojoties uz attiecīgā noziedzīgā nodarījuma noilguma termiņa beigām;
 - c) to fizisko personu skaits,
 - i) pret kurām tiek veikta kriminālvajāšana,
 - ii) kuras ir notiesātas;
 - d) to juridisko personu skaits,
 - i) pret kurām tiek veikta kriminālvajāšana,
 - ii) kuras ir notiesātas vai kurām ir piemērots naudas sods;
 - e) piemēroto sodu veidi un līmeņi.
3. Dalībvalstis nodrošina, ka vismaz ik trīs gadus tiek publicēts konsolidēts statistikas datu pārskats.

18. pants

Grozījums Direktīvā (ES) 2018/1673

Direktīvas 2. panta 1. punktam pievieno šādu apakšpunktu:

“w) Savienības ierobežojošo pasākumu pārkāpums.”.

19. pants

Izvērtēšana, ziņošana un pārskatīšana

1. Komisija līdz ... [trīs gadi no šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas] iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu, kurā novērtē, kādā mērā dalībvalstis ir veikušas pasākumus, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības. Dalībvalstis Komisijai dara zināmu visu informāciju, kas vajadzīga minētā ziņojuma sagatavošanai.
2. Komisija līdz ... [seši gadi no šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas] veic šīs direktīvas ietekmes un rezultativitātes izvērtējumu, ņemot vērā ikgadējos dalībvalstu iesniegtos statistikas datus un izskatot nepieciešamību atjaunināt ar Savienības ierobežojošo pasākumu pārkāpumiem saistīto noziedzīgo nodarījumu sarakstu, un iesniedz ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei. Dalībvalstis Komisijai dara zināmu visu informāciju, kas vajadzīga minētā ziņojuma sagatavošanai. Vajadzības gadījumā minētajam ziņojumam pievieno tiesību akta priekšlikumu.

20. pants

Transponēšana

1. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības, līdz ... [12 mēneši no šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas]. Dalībvalstis par to tūlīt informē Komisiju.

Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka paņēmieni, kā izdarāma šāda atsauce.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus to valsts tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

21. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

22. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm saskaņā ar Līgumiem.

Strasbūrā,

*Eiropas Parlamenta vārdā —
priekšsēdētāja*

*Padomes vārdā —
priekšsēdētājs / priekšsēdētāja*